

Beste vrienden, laten we ons even buigen op een specifiek aspect van het Italiaanse snelwegennetwerk. De A1, de Autostrada del Sole (ach, dat toverwoordje, “sole”!) wordt ook terecht “de ruggengraat van Italië” genoemd. Dank zij de A1 is Italië een stuk ‘korter’ geworden. Reeds in functie sinds de jaren '60 was die toen, voor de technologie van die tijd, een pluim op de hoed van de Italiaanse ingenieurs en architecten. Uit de hele wereld kwamen specialisten de A1 bewonderen. Het moeilijkst te verwezenlijken stuk was tussen Bologna en Firenze (+/- 90 Km) over de Appennijnen. Het klom tot 750 m. boven de zeespiegel, dank zij een reeks tunnels en viaducten zoals nog nooit was gezien. De wat later gebouwde kustsnelweg van Ligurië heeft van die ervaring zeer goed kunnen profiteren.

Reeds enkele jaren na haar inhuldiging werd het duidelijk dat de A1 tussen Bologna en Firenze verzadigd en onvoldoende was. Deze *bottleneck* kreeg het verkeer van het grootste gedeelte van het geïndustrializeerde Noord-Italië richting zuiden te verwerken. Dus uit Piëmont, Lombardije, Emilia, Veneto, plus een groot gedeelte van het nationaal en internationaal toeristisch verkeer in het hoogseizoen. Hellingen van 5 % tot een maximum hoogte zijn geen probleem voor personenwagens maar wel voor volgeladen vrachtwagens. Zo'n mastodont die vertraagt is een beletsel voor lichtere voertuigen. 3 of 4 van deze bizons veroorzaken lange files. In de winter, met de sneeuw, is de situatie op sommige dagen echt rampzalig. En je moet er op de koop toe tol voor betalen: de schande en de spot! Er moest een oplossing komen.

De oplossing kon niets anders zijn dan een nieuwe, lager gelegen parallelle snelweg. Van enkele km ten zuiden van Bologna tot enkele km ten noorden van Firenze, op een lengte van 62,5 km. hebben die duivelse Italianen die dus gebouwd, genoemd “*variante di valico*” oftewel “alternatief voor de bergpas”. Deze geraakt niet hoger dan 450 m. boven zeespiegel. Onvermijdelijk hebben ze meer en langere tunnels moeten boren, de langste daarvan is 8,7 km. Het spreekt vanzelf dat de vrachtwagens de nieuwe route verkiezen, heel wat vlugger, een paar uur tijdsbesparing betekent veel voor vrachtvervoer. Indien camions snel kunnen rijden is het risico van files vrijwel onbestaande. Wie verkiest dan voor de oude route? Nostalgieken. Plaatselijk verkeer. Mensen met claustrofobie, die liever lange tunnels mijden. Mensen die denken dat het met minder verkeer sneller zal gaan of van een rustige panoramische weg willen genieten. Overigens, mensen met hoogtevrees zijn blij die hoge viaducten te kunnen vermijden bij het kiezen van de lagere route. Ook, mensen luisteren naar verkeersberichten. Is er een ongeval met file op ene van de twee routes, dan verkiezen ze de andere en klaar is kees.

Hoe dan ook, een fantastische oplossing voor iedereen en ieders smaak. Rij je richting Toscane en verder? Dan zou ik zeggen: kies de ene route voor je heenreis en de andere voor je terugreis, dan heb je bij terugkomst nog iets om te vertellen! Buon viaggio e buone vacanze!

Achille Ziccardi

<http://www.autostrade.it/it/web/variante-di-valico/>